Lieta Nr. A42393905
(A528-07/5)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007. gada 18. septembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Kaļiņina

piedaloties pieteicējam *S.L.*, pieteicēja pilnvarotajam pārstāvim *I.R.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta pilnvarotai pārstāvei Sanitai Vītolai-Hmeļevskai,

2007. gada 29. augustā atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *S.L.* pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2005. gada 4. augusta lēmuma Nr. 3.1/21105 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2005. gada 2. septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *S.L.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2005. gada 5. septembra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta Nr. A42393905.

[2] No lietas materiāliem izriet, ka 2005. gada 30. maijā Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes (turpmāk – RPGPP) darbinieki, veicot pārbaudi Rīgā, */dzēsta adrese/* konstatēja, ka SIA „Monteks S" direktors *S.L.* uzglabāja ar akcīzes nodokli apliekamo preci – spirtu bez akcīzes nodokļa markām, tādejādi pārkāpjot „Alkoholisko dzērienu aprites likuma" 9. panta trešās daļas 1. punkta prasības un likuma „Par akcīzes nodokli" 33. panta trešās daļas nosacījumus. Par pārbaudes laikā konstatēto 2005. gada 30. maijā tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. 1660.

Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID vai atbildētājs) Rīgas reģionālās iestādes direktora vietniece 2005. gada 18. jūlijā pieņēma lēmumu Nr. F11/1660/706p, saucot *S.L.* pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $169.^3$ panta, piemērojot naudas sodu Ls 100 apmērā, kā arī konfiscējot izņemtos alkoholiskos dzērienus bez akcīzes nodokļa markām un automašīnu Mitsubishi ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsts valsts reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis).

Nepiekrītot VID Rīgas reģionālās iestādes direktora vietnieces 2005. gada 18. jūlija lēmumam Nr. F11/1660/706p, *S.L.* iesniedza sūdzību VID ģenerāldirektoram, lūdzot atcelt minēto lēmumu daļā par automašīnas konfiskāciju un samazināt piemērotā naudas soda apmēru.

Ar 2005. gada 4. augusta lēmumu Nr. 3.1/21105 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) VID ģenerāldirektors atstāja negrozītu VID Rīgas reģionālās iestādes direktora vietnieces 2005. gada 18. jūlija lēmumu Nr. F11/1660/706p.

[3] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, pieteicējs iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot atcelt VID amatpersonu lēmumus un uzlikt par pienākumu atdot pieteicējam transportlīdzekli. Pieteikumā norādīti šādi apsvērumi.

[3.1] Pieteicējs norāda, ka 2005. gada 30. maijā ap plkst. 15.00 pie viņa uz darba vietu Rīgā, */dzēsta adrese/* atnāca *A.A.*, līdzi atnesot divas kannas ar degvīnu un piedāvājot iedzert. Abi devās uz veikala telpām, pirms tam vienu no kannām ar degvīnu ieliekot automašīnā, bet otru paņemot līdzi. Pēc kāda laika *A.A.* aizgāja no kafejnīcas. Tūlīt pēc viņa aiziešanas ap plkst. 16.20 veikala telpās ienāca policijas darbinieki un veica kratīšanu, kā rezultātā tika izņemts *A.A.* atnestais degvīns un konfiscēts *S.L.* piederošais transportlīdzeklis. Notikuma vietā *S.L.* paskaidroja, ka izņemtais degvīns pieder *A.A.*, taču precīzākus viņa datus *S.L.* nevarēja nosaukt.

[3.2] 2005. gada 18. jūlijā ierodoties uz VID administratīvās komisijas sēdi, *S.L.* paskaidrojumi netika ņemti vērā, kā arī pieteicējam nebija iespējams iepazīties ar visiem lietas materiāliem. Lietas izskatīšanas laikā netika nopratināts *A.A.*.

[3.3] Pieteicējs nenoliedz, ka pie viņa atradās kannas, kurās *A.A.* bija ielējis likumīgi iegādātu degvīnu.

Pieteicējs apšauba lietisko pierādījumu attiecināmību uz lietu, jo 1) saskaņā ar eksperta izziņu Nr. 0513656 ekspertam tika iesniegtas pudeles ar etiķeti „Jūsu kvass", tādejādi *S.L.* secina, ka ekspertam nav iesniegta pudele, kas izņemta no automašīnas; 2) ne apskates protokolos, ne arī uz lietiskajiem pierādījumiem nav klātesošā īpašnieka, ne arī pieaicināto paraksta; 3) par transportlīdzekļa izņemšanu nav sastādīts protokols, nav arī veikts atbilstošs ieraksts protokolā par administratīvo pārkāpumu; 4) nav pārbaudītas 2005. gada 30. maijā *S.L.* paskaidrojumā sniegtās liecības; 5) lietas izmeklēšanas gaitā nav konstatēti fakti, kas liecinātu, ka *S.L.* vai kāda cita persona būtu pārvedusi alkoholiskos dzērienus ar transportlīdzekli.

[4] Atbildētājs savā rakstveida paskaidrojumā tiesai pieteikumu neatzīst un norāda, ka lietā nepastāv strīds par to, ka *S.L.* 2005. gada 30. maijā SIA „Monteks S" veikalā un automašīnā uzglabāja alkoholiskos dzērienus bez akcīzes nodokļa markām, pārkāpjot likuma „Par akcīzes nodokli" 33. panta trešās daļas un Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9. panta trešās daļas 1. punkta prasības. Līdz ar to lietā nepastāv strīds, ka *S.L.* ir izdarījis pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta LAPK 169.^{3} pantā.

Automašīna ir transporta līdzeklis, ar ko tiek veikti pārvadājumi, līdz ar to lietā nevar pastāvēt strīds par to, ka preces, kas atradās automašīnā, tika pārvadātas. Lietā nav nozīmes apstāklim, ka pārbaudes veikšanas brīdī automašīna neatradās kustībā.

Pieņemot lēmumu, atbildētājs ir ņēmis vērā pārkāpēja paskaidrojumus, kā arī to, ka *S.L.* ir vaļsirdīgi nožēlojis izdarīto, tādejādi *S.L.* netika piemērots maksimālais LAPK 169.^{3} pantā noteiktais naudas sods.

Administratīvā pārkāpuma lietas materiālus pieteicēja pārstāvis saņēma 2005. gada 11. augustā, ko apliecina personas paraksts. Tāpat lietā nav pierādījumu, ka *S.L.* administratīvā procesa laikā būtu lūdzis uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu kā liecinieku pieaicināt *A.A.*

[5] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvis pieteikumu uzturēja, minot pieteikumā ietvertos argumentus.

[6] Atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina, minot pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumos minētos argumentus.

[7] Liecinieks *A.A.* tiesai paskaidroja, ka 2005. gada 30. maijā viņš aizbrauca uz Bolderāju, kur viņam ir dārzs, un atveda līdzi divas plastmasas kannas, kurās bija saliets no iepriekšējas jubilejas palikušais alkohols – degvīns. Viņš parasti visu mājās esošo alkoholu pavasarī atved uz dārzu, lai pacienātu savus draugus un paziņas. Atcerējies, ka viņam vēl jānopērk stādi, liecinieks atstāja abas līdzi atvestās 5 litru tilpuma pudeles ar degvīnu pieteicējam, lai pēc tam tās paņemtu. Kad *A.A.* atgriezās, viņš pie pieteicēja veikala ieraudzīja policijas mašīnu un negāja pie pieteicēja, jo neuzskatīja savu klātbūtni par nepieciešamu.

Romāns Kozlinskis paskaidroja tiesai, ka ir pašvaldības policijas inspektors. Konkrētajā gadījumā kā policijas transportlīdzekļa vadītājs viņš piedalījās 2005. gada 30. maija valsts policijas reidā, kura laikā tika izņemts alkohols no pieteicējam piederoša veikala un automašīnas. Procesuālos dokumentus R. Kozlinskis nav noformējis, bet notikušo ļoti labi atceras. R. Kozlinskis paskaidroja, ka policijā bieži tiek saņemtas sūdzības par nelegāla alkohola tirdzniecību, un policijas darbinieki pārbauda visas iedzīvotāju sūdzības par šāda veida pārkāpumiem.

Liecinieks Aleksandrs Tarasovs paskaidroja tiesai, ka bija saņemta operatīvā informācija, ka SIA „Monteks S" veikalā tirgo nelegālo alkoholu. Pirms 2005. gada 30. maija divas minētā veikala pārdevējas jau tikušas sodītas par nelegālā alkohola tirdzniecību. Konkrētajā gadījumā, ierodoties veikalā, kurā atradās arī pats pieteicējs, tika konstatēts, ka veikalā atrodas pudele ar šķidrumu ar alkohola smaržu. Pārbaudes laikā pie veikalā stāvēja arī pieteicēja transportlīdzeklis, kurā arī atradās nelegālais alkohols 5 litru pudelē. Gan veikalā, gan automašīnā esošais alkohols ticis izņemts, sastādīti nepieciešamie procesuālie dokumenti.

Liecinieks Kaspars Jēkabsons, kurš konkrētajā lietā ir sniedzis atzinumu, atbildot uz pieteicēja pārstāvja jautājumiem, paskaidroja, ka pārbaudītais šķidrums nav bijis degvīns, jo tajā konstatētas nogulsnes, kas nevar būt legāli ražotajam degvīnam, kā arī šķidruma stiprums bijis neatbilstošs degvīna stiprumam.

Liecinieks Boriss Joničenoks tiesas sēdē paskaidroja, ka kopā ar A. Tarasovu piedalījās policijas reidā, kura laikā tika pārbaudīta dienesta informācija par nelegālas izcelsmes alkohola tirdzniecības vietām. Ņemot vērā, ka pagājis zināms laiks kopš tā laika, liecinieks neatceras lietas faktiskos apstākļos. Uz tiesas uzrādīto 2005. gada 30. maija sastādīto apskates protokolu (lietas 44. lapa), B. Joničenoks apliecināja, ka šo dokumentu noformēja viņš.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, noklausījusies liecinieku liecības un lietas dalībnieku paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka pieteicēja pieteikums ir pamatots daļēji.

[9] Tiesa konstatē šādus lietas faktiskos apstākļus.

[9.1] 2005. gada 30. maijā RPGPP 30. nodaļas amatpersona sastādīja pieteicējam protokolu Nr. 1660 par administratīvo pārkāpumu (turpmāk tekstā protokols – lietas 43. lapa), kurā konstatēts, ka SIA „Monteks S" direktors *S.L.* glabā ar akcīzes nodokli apliekamo preci – spirtu, pārkāpjot LAPK 169.^{3} panta prasības.

[9.2] Tajā pašā datumā RPGPP 30. nodaļā pieteicējs sniedza rakstveida paskaidrojumus (lietas 46. lapa), norādot, ka darba vietā viņš turēja apmērām 2 litrus degvīna savām vajadzībām. Arī pieteicējam piederošā transportlīdzekļa bagāžas nodalījumā atradās 5 litru tilpuma pudele ar degvīnu, kuru pieteicējam bija atstājis viņa draugs *A*. Drauga uzvārdu vai citus datus, pēc kurām *A*. varētu identificēt, RPGPP amatpersonām pieteicējs nosaukt nevarēja. Savu kļūdu pieteicējs ir atzinis un apņēmies turpmāk tā nerīkoties.

[9.3] 2005. gada 30. maijā RPGPP 30. nodaļas amatpersonas sastādīja apskates protokolus (lietas 44. un 45. lapa). 2005. gada 31. maijā noformēta noliktavas preču pavadzīme Nr. 303 (lietas 51. lapa) par transportlīdzekļa, atslēgas un signalizācijas pults nodošanu glabāšanai noliktavā.

[9.4] 2005. gada 8. jūnijā tika sniegts eksperta atzinums – izziņa Nr. 0513656 (lietas 53. lapa) par pārbaudes laikā 2005. gada 30. maijā pulksten 16.20 SIA „Monteks S" veikalā izņemtā šķidruma analīzi, kurā Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes eksperts K. Jēkabsons noskaidrojis, ka izņemtais šķidrums ir pašizgatavots alkoholisks dzēriens, kas izgatavots no etilspirta un ūdens.

[9.5] VID Rīgas reģionālās iestādes direktora vietniece 2005. gada 18. jūlijā pieņēma lēmumu Nr. F11/1660/706p (lietas 42. lapa) uzlikt pieteicējam naudas sodu Ls 100 apmērā atbilstoši LAPK 169.^{3} pantam, kā arī konfiscēt izņemtos alkoholiskos dzērienus bez akcīzes nodokļa markām un transportlīdzekli.

[9.6] Nepiekrītot iepriekšminētajam lēmumam, pieteicējs 2005. gada 21. jūlijā iesniedza sūdzību (lietas 31. lapa) VID ģenerāldirektoram, lūdzot atcelt minēto lēmumu daļā par automašīnas konfiskāciju, samazināt piemērotā naudas soda apmēru. Sūdzībā pieteicējs ir atzinis izdarīto pārkāpumu un nožēlojis to.

[9.7] Ar VID ģenerāldirektora 2005. gada 4. augusta lēmumu Nr. 3.1/21105 (lietas 28. – 30. lapa) VID Rīgas reģionālās iestādes direktora vietnieces 2005. gada 18. jūlija lēmums Nr. F11/1660/706p atstāts negrozīts.

[10] Saskaņā ar LAPK 8. panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Līdz ar to spriedumā LAPK normas, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, ir izteiktas likuma redakcijā, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā.

Atbilstoši LAPK 9. pantam par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 243. pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu

par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

[11] No minētajām tiesību normām izriet, ka par pierādījumiem šajā lietā var tikt atzīts protokols, 2005. gada 30. maijā sastādītie apskates protokoli (lietas 44. un 45. lapa), pieteicēja pašrocīgi uzrakstītais un parakstītais paskaidrojums, eksperta izziņa Nr. 0513656, tiesas sēdēs sniegtās liecinieku liecības.

No lietas materiālos esošajiem rakstveida pierādījumiem izriet, ka lietā nepastāv strīds par to, ka pieteicējs kā SIA „Monteks S" amatpersona veikalā telpās */dzēsta adrese/*, Rīgā, un transportlīdzekļa bagāžas nodalījumā uzglabāja alkoholiskos dzērienus. Pieteicējs paskaidrojumā ir norādījis uz to, ka degvīns (degvīns uzskatāms par alkoholisko dzērienu) viņam nepieder, bet faktu, ka alkoholiskie dzērieni transportlīdzekļa bagāžas nodalījumā RPGPP amatpersonu veiktās pārbaudes laikā atradušies, neapstrīd. Tiesa atzīst, ka alkoholisko dzērienu atrašanās transportlīdzekļa bagāžas nodalījumā interpretējama kā alkoholisko dzērienu uzglabāšana transportlīdzeklī.

LAPK 169.^{3} pants *(2005. gada 17. marta likuma redakcijā)* noteica, ka par ar akcīzes nodokli apliekamo preču (tai skaitā preču, kurām piemērojams akcīzes nodokļa atbrīvojums vai atvieglojums) iegādes, realizācijas, uzglabāšanas vai pārvietošanas (pārvadāšanas) noteikumu pārkāpšanu, kā arī par citiem šo preču aprites noteikumu pārkāpumiem uzliek naudas sodu fiziskajām personām no piecdesmit līdz piecsimt latiem, bet juridiskajām personām – no piecdesmit līdz piectūkstoš latiem, konfiscējot šīs preces un to pārvietošanai (pārvadāšanai) izmantotos transportlīdzekļus vai bez konfiskācijas.

Atbilstoši likuma „Par akcīzes nodokli" 1. panta otrās daļas 1. punkta ietvertajam akcīzes preču definējumam, alkoholiskie dzērieni atzīstami par akcīzes preci.

Tiesa atzīst, ka LAPK 169.^{3} panta dispozīcijā nav norādes uz to, ka administratīvā soda piemērošana par akcīzes preču uzglabāšanu būtu atkarīga no personas īpašuma tiesībām uz akcīzes precēm, līdz ar to pieteicēja iebildumam, ka viņš uzglabājis citai personai piederošos alkoholiskos dzērienus transportlīdzekļa bagāžas nodalījumā, nav nozīmes konkrētajā gadījumā. Šai sakarā tiesa norāda, ka arī liecinieka *A.A.* liecībām, kurš apgalvoja, ka pie pieteicēja atrastie un izņemtie alkoholiskie dzērieni, piederēja lieciniekam, nav nozīmes konkrētajā gadījumā.

Savukārt prasības, kādas izvirzāmas alkoholisko dzērienu uzglabāšanai, noteiktas Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9. panta trešās daļas 1. punktā, kas nosaka, ka personai, kurai nav šā likuma 3. panta pirmajā vai septītajā daļā noteiktās licences, aizliegts uzglabāt un pārvadāt alkoholiskos dzērienus bez akcīzes nodokļa markām, izņemot šā panta ceturtajā daļā noteiktos gadījumus (..).

Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9. panta ceturtajā daļā ir noteikts, ka šā panta trešās daļas 1. punktā noteiktais aizliegums neattiecas uz likuma „Par akcīzes nodokli" 27. panta trešajā daļā minētajiem gadījumiem, kā arī uz personiskajam patēriņam mājas apstākļos izgatavoto vīnu un citiem likuma „Par akcīzes nodokli" 3. panta ceturtās daļas 1. punktā minētajiem raudzētajiem dzērieniem (t.i. negāzēti raudzētie dzērieni – produkti (izņemot vīnu un alu), kuri tiek klasificēti Kombinētās nomenklatūras 2204., 2205. un 2206. preču pozīcijā, ja vien faktiskais spirta daudzums pārsniedz 1,2 tilpumprocentus, bet nepārsniedz 15 tilpumprocentus un galaproduktā esošais spirts radies vienīgi rūgšanas procesā).

Tiesa atzīst, ka uz pieteicēja uzglabātajiem alkoholiskajiem dzērieniem – degvīnu Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9. panta ceturtajā daļā noteiktie izņēmumi nav attiecināmi.

Konkrētajā gadījumā atbildētājs ir noskaidrojis, ka SIA „Monteks S" netika izsniegta licence alkoholisko dzērienu uzglabāšanai un pieteicējs nav iesniedzis pierādījumu, lai apliecinātu šādas licences esamību.

Tiesa atzīst, ka ar lietā savāktajiem pierādījumiem – protokolu, 2005. gada 30. maijā noformētiem apskates protokoliem, pieteicēja paskaidrojumu, eksperta izziņu Nr. 0513656 pilnībā pierādīts, ka pieteicējs protokolā konstatētajā laikā pieļāvis administratīvo pārkāpumu – bez attiecīgas licences uzglabājis akcīzes preces.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 235. panta otrajai daļai pret rakstveida pierādījuma patiesīgumu nevar iebilst persona, kura pati to parakstījusi. Šī persona var apstrīdēt šādu pierādījumu, ja paraksts dots vardarbības, draudu vai viltus ietekmē.

Konkrētajā gadījumā pieteicējs RPGPP sniegtajā paskaidrojumā [9.2] atzinis alkoholisko dzērienu uzglabāšanas faktu, kā arī sūdzībā VID ģenerāldirektoram atzinies administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (lietas 32. lapa) un vaļsirdīgi nožēlojis to. Pieteicējs lietas materiāliem nav pievienojis pierādījumus, kas apstiprinātu, ka konkrētajā gadījumā pieteicēja paraksts bija dots vardarbības, draudu vai viltus ietekmē, un uz šādu apstākļu esamību pieteicējs nav norādījis ne pieteikumā tiesai, ne arī savos paskaidrojumos tiesas sēdēs.

Tiesa, izvērtējot liecinieku Romāna Kozlinska, Aleksandra Tarasova, Kaspara Jēkabsona un Borisa Joničenoka tiesas sēdes laikā sniegtās liecības, atzīst, ka norādītās personas konkrētajā gadījumā pildījušas dienesta pienākumus, noformējot procesuālos dokumentus. Šie dokumenti ir pievienoti lietas materiāliem un tika vērtēti kā pierādījumi lietā. Liecinieku tiesas sēdē sniegtās liecības izskaidroja dokumentu noformēšanas aspektus, un tajās tiesa nav konstatējusi papildinformāciju, kas būtu pretrunā ar tiesas iepriekš pārbaudītajiem pierādījumiem un no tiem izrietošajiem secinājumiem.

[12] Attiecībā uz pieteicējam piemēroto administratīvo sodu par pieļauto administratīvo pārkāpumu, tiesa konstatē, ka pieteicējam piemērotā naudas soda apmērs ir tuvu LAPK 169.^{3} pantā noteiktajai minimālajai robežai. Atbildētājs pārsūdzētajā lēmumā norādījis uz lietderības apsvērumiem, kādi bijuši par pamatu tieši šāda apmēra naudas soda piemērošanai. Izvērtējot šos apsvērumus, tiesa atzīst tos par pareiziem, līdz ar to naudas sods Ls 100 apmērā un izņemto alkoholisko dzērienu konfiskācija pieteicējam uzlikts pamatoti un atbilstoši piemērotajā tiesību normā noteiktajam.

Attiecībā uz transportlīdzekļa konfiskāciju, tiesa konstatē, ka šāds papildsods atbilstoši LAPK 169.^{3} pantā noteiktajam piemērojams gadījumos, ja transportlīdzeklis ticis izmantots akcīzes preču pārvietošanai (pārvadāšanai).

Pārbaudot lietā iesniegtos pierādījumus, tiesa konstatē, ka neviens lietā savāktais pierādījums neapliecina, ka izņemtie alkoholiskie dzērieni ar transportlīdzekli tikuši pārvietoti (pārvadāti). RPGPP darbinieki ieradušies pārbaudē SIA „Monteks S" veikalā laikā, kad transportlīdzeklis ar tajā esošajiem alkoholiskajiem dzērieniem jau stāvēja pie veikala, bet citus pierādījumus, kas apliecinātu faktu, ka akcīzes preces pirms tam tika pārvietotas ar šo transportlīdzekli, administratīvā procesa gaitā iestādē netika savākti.

Lietas izskatīšanas laikā tiesā neviena no pusēm uz šādu pierādījumu esamību nav norādījusi, līdz ar to tiesai nebija iespējas tos savākt pēc savas iniciatīvas.

Pārbaudot pārsūdzēto lēmumu atbilstoši APL 250. panta pirmajā daļā ietvertajiem administratīvā akta pārbaudes nosacījumiem, tiesa secina, ka atbildētāja amatpersona, pieņemot pārsūdzēto lēmumu, ir pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietā esošos materiālus un izvērtējusi pieteicēja sūdzībā norādītos iebildumus, t.sk. pieteicēja paskaidrojumus. Ņemot vērā iepriekšminēto, tiesa secina, ka atbildētājs pirms lēmuma pieņemšanas ir veicis administratīvā pārkāpuma lietā nepieciešamo apstākļu noskaidrošanu, tādējādi atbildētājs ir izpildījis APL 59. panta pirmās daļas prasības, kas paredz, ka pēc administratīvās lietas ierosināšanas iestāde iegūst informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu. Tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus. Tiesa arī konstatē, ka izdodot pārsūdzēto lēmumu, ir ievērota lietas piekritība, aktā ir norāde uz piemērotām tiesību normām, norādīta pārsūdzības kārtība.

Pieteicējs pieteikumā norāda uz pārsūdzētā lēmuma pieņemšanā pieļautajiem procesuālajiem trūkumiem, uzskatot, ka netika ievērotas LAPK 237., 243., 244., 268. pantā noteiktās prasības attiecībā uz pierādījumu novērtēšanu un lietas apstākļu noskaidrošanu. Tiesa daļēji piekrīt šādam pieteicēja apgalvojumam, jo atbildētājs nav izvērtējis lietas apstākļus attiecībā uz pieteicējam piemēroto papildsodu par transportlīdzekļa konfiskācijas piemērošanas iespējamību. Kā tiesa norādīja iepriekš, lietā nebija savākti pierādījumi par transportlīdzekļa izmantošanas faktu akcīzes preču pārvietošanai, līdz ar to nebija pamata piemērot pieteicējam transportlīdzekļa konfiskāciju. Pārējā daļā atbildētāja savāktie pierādījumi atzīstami par pietiekamiem lēmuma pieņemšanai administratīvā pārkāpuma lietā.

Pieteicēja norādi, ka ekspertam konkrētajā gadījumā netika iesniegta pudele, kura izņemta no transportlīdzekļa, tiesa atzīst par nepamatotu jo no eksperta sastādītās izziņas Nr. 0513656 secināms, ka eksperts veicis tā šķidruma pārbaudi, kurš tika izņemts pārbaudes laikā 2005. gada 30. maijā pulksten 16.20 SIA „Monteks S". Apstāklis, ka eksperts, detalizēti aprakstot pudeli, kurā atradās ekspertīzei nodotais šīdrums, papildus norādījis uz uzrakstu „Jūsu kvass", bet RPGPP amatpersonas apskates protokolā uz šādu uzrakstu nav norādīts, nepierāda, ka pudeles tika samainītas un ekspertam nodotas citas pārbaudes laikā neizņemtas pudeles. Nav nozīmes lietas pareizā izspriešanā arī apstāklim, ka apskates protokolos nav pieteicēja paraksta. Apskates protokolus noformējušas amatpersonas, kuras bija pilnvarotas šādas darbības veikt un kuras likumā noteiktajā kārtībā par šādas darbības izpildi atbild. Tiesa nekonstatē pretrunas starp apskates protokolos norādīto un informāciju, kas iegūta no citiem lietā esošajiem pierādījumiem. Arī pieteicēja iebildumu, ka konkrētajā gadījumā netika sastādīts protokols par transportlīdzekļa izņemšanu, tiesa atzīst par nepamatotu, jo lietā ir mašīnas apskates lapa Nr. 303 (lietas 37. lapa) un 2005. gada 31. maijā noformēta noliktavas preču pavadzīme Nr. 303 (lietas 51. lapa) par transportlīdzekļa, atslēgas un signalizācijas pults nodošanu glabāšanai noliktavā.

APL 253. panta trešajā daļā noteikts, ka likumā paredzētajos gadījumos tiesa var grozīt administratīvo aktu un noteikt konkrētu tā saturu. LAPK 286. panta pirmās daļas 5. punktā noteikts, ka, tiesa, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pieņem vienu no šādiem nolēmumiem (..) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Pastāvot tiesas spriedumā noskaidrotiem apstākļiem tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā pieteicējam piemērotais sods ir grozāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251., 253. panta pirmo daļu un 289. - 291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

daļēji apmierināt *S.L.* pieteikumu.

Atcelt ar tā pieņemšanas dienu Latvijas Republikas Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2005. gada 4. augusta lēmumu Nr. 3.1/21105 daļā, ar kuru atstāts negrozīts Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālās iestādes direktora vietnieces 2005. gada 18. jūlija lēmums Nr. F11/1660/706p daļā par transportlīdzekļa Mitsubishi ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsts valsts reģistrācijas numurs/* konfiskāciju.

Pārējā daļā *S.L.* pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese I. Kaļiņina